

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης

Τ.Θ. 60060 Τ.Κ.570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455

2-1-2022

Ἦχος γ΄ Ἑωδιόν στ΄

Β΄ Τιμ. 4,5-8.

Μάρκ. 1,1-8.

ΤΟ ΕΚΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Λουκ. 24,36-53

**Ἡ ἐμφάνιση στους μαθητές
καί ἡ ἀνάληψη τοῦ Ἰησοῦ.**

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΙΗΣΟΥΣ

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΤΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ

ΣΤΗ ΣΥΝΑΞΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ

**Ἀναλυτικώτερη περιγραφή ἀπό τόν
Λουκᾶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἀναστάτου
Κυρίου στους Μαθητές Του, τό βράδυ**

τῆς πρώτης ἡμέρας, τὴν ὁποῖαν περιγράφει καὶ ὁ Μάρκος στό 16, 14-18 (περιλαμβάνεται στό Γ' Ἑωθινό), καὶ ὁ Ἰωάννης στό 20, 19-25 (Θ' Ἑωθινό).

Ἡ διήγηση εἶναι συνέχεια ἐκείνης πού διηγεῖται τό Ε' Ἑωθινό, τῆς ἐμφάνισεως τοῦ Χριστοῦ στούς δύο μαθητές πού μετέβαιναν τό ἀπόγευμα στό χωριό Ἐμμαούς.

Ὁ ἀναστάς Κύριος τό βράδυ τῆς πρώτης ἡμέρας ἔρχεται ἐκεῖ πού οἱ μαθηταί εἶναι συνηγμένοι γιά τό Δεῖπνο, τρώει μπροστά τους καὶ τοὺς θυμίζει τά λόγια πού τοὺς ἔλεγε ἄλλοτε, ὅτι ἦλθε νά πραγματοποιήσῃ τίς προφητεῖες πού προανήγγειλαν τόν ἐρχομό Του. Τότε τοὺς ἀνοίξε τόν νοῦ νά κατανοοῦν τίς Γραφές, δηλαδή νά καταλαβαίνουν τίς Προφητεῖες πού μιλοῦν γι' Αὐτόν, καὶ τοὺς παρήγγειλε νά περιμένουν στά Ἱεροσόλυμα νά τοὺς στείλῃ τό Ἅγιον Πνεῦμα. Τοὺς κατέστησε δέ μάρτυρες, νά διαλαλοῦν τά ὅσα συνέβησαν στή ζωὴ Του στόν κόσμο. Ἐδῶ φαίνεται πόσο στενὴ εἶναι ἡ σχέση Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης. (Βλ. ὑπ. Τρεμπ.)

Ἐπειτα ὁ Λουκᾶς παραδέτει τό ἄλλο περιστατικό τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, τό ὁποῖο συνέβη 40 μέρες ἀργότερα.

Ὁ Χριστός πῆγε τούς Μαθητές στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τούς εὐλόγησε καί ἀνελήθη.

36 **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

Τόν καιρό ἐκείνο

ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν

ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ

καί λέγει αὐτοῖς·

- Εἰρήνη ὑμῖν.

Ὁ Ἰησοῦς ἀφοῦ ἀναστήθηκε, στάθηκε

ἀνάμεσα στούς μαθητές Του καί τούς

λέει: Εἰρήνη σέ σᾶς!

37 Πτοηθέντες δέ καί ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.

Ἀπό τήν ταραχή καί τό φόβο νόμιζαν

ὅτι ἔβλεπαν φάντασμα.

38 **Κ**αί εἶπεν αὐτοῖς·

- Τί τεταραγμένοι ἐστέ

καί διά τί διαλογισμοί ἀναβαίνουσιν

ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

Ἐκεῖνος τούς εἶπε: Γιατί εἶστε τρο-

μαγμένοι καί γιατί γεννιοῦνται στήν

καρδιά σας ἀμφιβολίες;

39 Ἴδετε τάς χεῖρας μου

καί τούς πόδας μου,

ὅτι αὐτός Ἐγώ εἰμι·

Κοιτάξτε τά χέρια μου καί τά πόδια

μου γιά νά βεβαιωθεῖτε ὅτι εἶμαι Ἐγώ

ὁ ἴδιος.

ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε,
ὅτι Πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει,
καθὼς Ἐμέ θεωρεῖτε ἔχοντα.

Ψηλαφήστε με καὶ δεῖτε· ἓνα φάντα-
σμα δέν ἔχει σάρκα καὶ ὀστᾶ, ὅπως
βλέπετε πῶς ἔχω Ἐγώ.

40 **Καὶ τοῦτο εἰπὼν,**
ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας.

Καὶ λέγοντας αὐτά τοὺς ἔδειξε τὰ χέ-
ρια καὶ τὰ πόδια Του.

41 Ἔτι δέ ἀπιστούντων αὐτῶν
ἀπὸ τῆς χαρᾶς
καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς·

Καθὼς αὐτοὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ τῆν
ἐκπληξή τους δέν πίστευαν στὰ μάτια
τους καὶ ἀποροῦσαν, τοὺς ρώτησε ὁ
Ἰησοῦς·

42 -Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε;

Ἔχετε τίποτε φαγώσιμο;

Οἱ δέ ἐπέδωκαν Αὐτῷ

ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος

καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου·

43 καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

Αὐτοὶ τότε Τοῦ ἔδωσαν ἓνα κομμάτι
ψητό ψάρι καὶ ἓνα κομμάτι κυρήθρα
μέ μέλι. Τά πῆρε καὶ τά ἔφαγε μπρο-
στά τους.

44 **Εἶπε δέ αὐτοῖς·**

Ἵστερα τοὺς εἶπε:

- Οὗτοι οἱ λόγοι,
οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν,

 Αὐτά ἐννοοῦσα μέ τά λόγια πού σᾶς
 ἔλεγα, ὅταν ἤμουν ἀκόμη μαζί σας,
ὅτι δεῖ πληρωθῆναι
πάντα τά γεγραμμένα
ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως
καί προφήταις καί ψαλμοῖς περὶ Ἐμοῦ.
 ὅτι δηλαδή πρέπει νά ἐκπληρωθοῦν
 ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα γιά Μένα στό
 νόμο τοῦ Μωϋσῆ, στούς Προφῆτες καί
 στούς Ψαλμούς.

45 **Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τόν νοῦν**
τοῦ συνιέναι τάς Γραφάς:

 Τότε τοὺς φώτισε τό νοῦ, γιά νά κα-
 ταλαβαίνουν τίς Γραφές,

46 **Καί εἶπεν αὐτοῖς:**

 Καί τοὺς εἶπε:

-Ὅτι οὕτω γέγραπται

καί οὕτως ἔδει παθεῖν τόν Χριστόν

 Οἱ Γραφές λένε ὅτι ἔτσι ἔπρεπε νά γί-
 νει, κι ἔτσι ἔπρεπε νά πάθει ὁ Μεσσί-
 ας,

καί ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν

τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ

 ν' ἀναστηθεῖ ἀπό τοὺς νεκρούς τῆ τρί-
 τη μέρα

47 **καί κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ
μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
εἰς πάντα τὰ ἔθνη,
ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.**

καὶ νὰ κηρυχτεῖ στό ὄνομά του μετά-
νοια καὶ ἄφεση ἁμαρτιῶν σ' ὅλα τὰ
ἔθνη, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἵμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων.

Ἔσεῖς εἶστε μάρτυρες ὅλων αὐτῶν.

48 **Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς·**

Κι ἐγὼ θὰ σᾶς στείλω αὐτό πού σᾶς
ὑποσχέθηκε ὁ Πατέρας μου.

49 **Ἵμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει
Ἱερουσαλήμ.**

ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.

Ἔσεῖς καθῆστε στὴν Ἱερουσαλήμ
ὡσότου ὁ Θεὸς σᾶς ὀπλίσει μέ τὴ δύ-
ναμή του.

50 **Ἐξήγαγε δὲ αὐτούς ἔξω
ἕως εἰς Βηθανίαν**

Κατόπιν τοὺς ὁδήγησε ἔξω ἀπὸ τὴν
πόλη ὡς τὴ Βηθανία,

**καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας Αὐτοῦ
εὐλόγησεν αὐτούς.**

σήκωσε τὰ χέρια Του καὶ τοὺς
εὐλόγησε.

51 **Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν Αὐτόν
αὐτούς**

διέστη ἀπ' αὐτῶν
καί ἀνεφέρετο εἰς τόν οὐρανόν.

Καθώς τούς εὐλογοῦσε, ἄρχισε ν'
ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτούς καί ν'
ἀνεβαίνει στόν οὐρανό.

52 **Καί αὐτοί προσκυνήσαντες Αὐτόν,
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ
μετά χαρᾶς μεγάλης**

Αὐτοί τότε, ἀφοῦ τόν προσκύνησαν,
γύρισαν στήν Ἱερουσαλήμ μέ μεγάλη
χαρά

53 **καί ἦσαν διά παντός ἐν τῷ ἱερῷ
αἰνοῦντες καί εὐλογοῦντες τόν Θεόν.
Ἀμήν.**

καί ἔμεναν συνεχῶς στό ναό
ὑμνολογῶντας καί δοξολογῶντας τό
Θεό. Ἀμήν.

Ἐξαποστειλᾶριον στί

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος,
Σῶτερ, εἶ κατ' οὐσίαν
ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος
βρώσεως συμμετέσχες
καί μέσον στάς ἐδίδασκες
μετάνοιαν κηρύσσειν
εὐθύς δέ πρός οὐράνιον
ἀνελήφθης Πατέρα
καί μαθηταῖς
πέμπειν τόν Παράκλητον ἐπηγγεῖλω.

Ὑπέρδρεε, Θεάνθρωπε,
δόξα τῇ Σῆ ἐγέρσει.

Θεοδοκίον

Ὁ ποιητής τῆς κτίσεως
καί Θεός τῶν ἀπάντων
σάρκα βροτεῖαν ἔλαβεν
ἐξ ἀχράντων αἱμάτων
σου, Παναγία Παρθένε·
καί γάρ φθαρῆσαν πᾶσαν
τήν φύσιν ἐκαινούργησε
πάλιν ὡς πρό τοῦ τόκου
καταλιπών
μετά τόκον· ὄθεν πιστῶς σε πάντες
ἀνευφημοῦμεν κράζοντες·
Χαῖρε, Δέσποινα κόσμου.

Δοξαστικόν στ'

Ἦχος πλ. β'

Ἦ ὄντως εἰρήνη Σύ, Χριστέ,
πρός ἀνθρώπους Θεοῦ,
εἰρήνη τήν Σήν διδούς
μετά τήν Ἐγερσιν μαθηταῖς,
ἐμφόβους ἔδειξας αὐτοῦς
δόξαντας πνεῦμα ὄραν·
ἀλλά κατέστειλας
τόν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς
δειξας τάς χεῖρας καί τούς πόδας Σου.
Πλήν ἀπιστούντων ἔτι,
τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει
καί διδαχῶν ἀναμνήσει

διήνειξας αὐτῶν τὸν νοῦν
 τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς·
 οἷς καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγγελίαν
 καθυποσχόμενος
 καὶ εὐλογήσας αὐτούς
 διέστης πρὸς οὐρανόν.
 Διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν Σε,
 Κύριε δόξα Σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Εἰς τὴν Εἴσοδον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον ἦχος γ'

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια!
 Ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια!
 Ὅτι ἐποίησε κράτος
 ἐν βραχίονι Αὐτοῦ ὁ Κύριος,
 ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον,
 πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,
 ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς
 καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

[Θεοτοκίον.

Σέ τὴν μεσιτεύσασαν,
 τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν,
 ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε!
 Ἐν τῇ σαρκί γάρ
 τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείση,

ὁ Υἱὸς Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν
τό διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς,
ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.]

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Ζαβουλῶν
καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ·
Ἰορδάνη ποταμέ,
στῆδι ὑπόδεξαι σκιρτῶν
τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον
τόν Δεσπότην.
Ἀγάλλου, ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήτορι·
μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς
ὡς ἐν Παραδείσῳ τό πρὶν·
καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν,
ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν.
Χριστὸς ἐφάνη τὴν πᾶσαν κτίσιν
δέλων ἀνακαινίσει.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γιατί ἦλθε στὸν κόσμον

καὶ γιατί βαπτίστηκε ὁ Χριστός.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ·
Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με·
σῶσαι γὰρ ἤκω,
Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὁρδοιοι!

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
 ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
 ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος
 καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ
 δοξολογούμενος
 καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου
 δυνάμεως
 προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
 εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τὰ
 σύμπαντα·
 ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
 καὶ παντί Σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ
 σύνεσιν
 καὶ μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
 ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν·

ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τούς ταπεινούς καί ἀναξίους
 δούλους Σου
 καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
 καί τήν ὀφειλομένην Σοι
 προσκύνησιν
 καί δοξολογίαν προσάγειν·
Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
καί ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
 ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν
 πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
 ἁγίασον ἡμῶν τάς ψυχάς
 καί τά σώματα
 καί δός ἡμῖν
 ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
 πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι
 εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καί αἰεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός 27.

Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν Σου
καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου.

9

Πρός Σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

29,9

Πρός Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τό ἀνάγνωσμα. 4,5-8.

Οἱ κόποι καί οἱ θυσίες τοῦ ἀποστολι-
κοῦ ἔργου καί ἡ ἀφιέρωση τῆς ζωῆς τῶν
χριστιανῶν ἐμπνέονται ἀπό τήν ἀγάπη
τῆς «ἐπιφάνειας», τῆς πρώτης φανερώ-
σεως τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῆς γῆς ἀλλά καί
τῆς μελλοντικῆς δευτέρας ἐλεύσεώς Του
καί ἐξασφαλίζουν τόν στέφανο τῆς δικαι-
οσύνης τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Τέκνον Τιμόθεε,

Τιμόθεε, παιδί μου,

5 νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον,

νά στέκης ἄγρυπνος σέ ὅλα, κακοπάθησε,

ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ,

κάνε ἔργο εὐαγγελιστοῦ,

τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.
ἐνημερώσου πλήρως γιὰ τὸ ἔργο ποῦ
διακονεῖς.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι,

Γιατί ἐγὼ σέ λίγο χύνω στό αἷμα μου
σπονδῇ

καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως
ἐφέστηκε.

καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου
ἔφτασε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσμαι,

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸ ἀγωνίστηκα,
τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν
τετήρηκα·

τὸν δρόμο τελείωσα, τὴν πίστη ἐτήρησα

8 λοιπὸν ἀπόκειται μοι

καὶ τώρα πλέον μέ περιμένει

ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος,

τό στεφάνι τῆς δικαιοσύνης,

ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος

τό ὁποῖο θά μοῦ δώσῃ ὁ Κύριος

ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτῆς,

κατ' ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ὁ δίκαιος Κριτῆς.

οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι

Καὶ ὄχι μόνο σέ μένα, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους

τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

ὅσους ἔχουν ἀγαπήσῃ τὴν φανέρωσή Του
στόν κόσμον.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος δ΄. Ψαλμός 66.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ο Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καί εὐλογήσαι ἡμᾶς.

2α

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Επιφάναι τό πρόσωπον Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τήν ὁδόν Σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τό σωτήριόν Σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Εξομολογησάσθωσάν Σοι, λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν Σοι, λαοί πάντες.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον, 1,1-8.

Ἡ ἀρχή, ἡ ἔναρξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἐμφάνισις καί τό κήρυγμα τοῦ Προδρόμου γιά μετάνοια καί νέα ζωή, προανάκρουσμα τῆς Βαπτίσεως καί Ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, πού ἀνακαινίζει τόν κόσμον.

«Χριστός ἐφάνη!

τήν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι».

1 Ἀρχή τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀρχή τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ,

- του Υιού του Θεού,
 2 Ὡς γέγραπται ἐν ταῖς προφήταις,
 Ἔγινε σύμφωνα μέ ἐκεῖνο πού εἶναι
 γραμμένο στούς προφήτες:
ἰδοῦ Ἐγὼ ἀποστέλλω τόν ἄγγελόν Μου
 «Ἰδοῦ ἐγὼ ἀποστέλλω τόν ἄγγελόν Μου
 πρὸ προσώπου σου,
 πρὶν ἀπό Σένα,
 ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδόν Σου
 ἔμπροσθέν Σου·
 ὁ ὁποῖος θά προετοιμάσῃ τό δρόμο Σου
 μπροστά Σου.
- 3 **φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ,**
 Ἡ φωνή κάποιου πού φωνάζει στήν
 ἔρημο·
ἐτοιμάσατε τὴν ὁδόν Κυρίου,
 ἐτοιμάσετε τό δρόμο τοῦ Κυρίου,
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους Αὐτοῦ,
 κάνετε ἴσιους τοὺς δρόμους Του».
- 4 **ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων**
ἐν τῇ ἐρήμῳ
 Ἐμφανίστηκε ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος
 ἐβάπτιζε στήν ἔρημο
καὶ κηρύσσων βάπτισμα
μετανοίας
 καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας
εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.
 γιὰ τὴ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν.
- 5 **Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ**
Ἰουδαία χώρα
καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται,

Καί ἐρχότανε πρὸς αὐτόν ὀλόκληρη ἡ
χώρα τῆς Ἰουδαίας καὶ οἱ κάτοικοι τῆς
Ἱερουσαλήμ

καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες

καὶ ἐβαπτίζονταν ὅλοι

ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ

στὸν Ἰορδάνῃ ποταμὸ ἀπὸ αὐτόν,

ἐξομολογούμενοι τὰς

ἁμαρτίας αὐτῶν.

ἄφου ἐξομολογοῦνταν τὶς ἁμαρτίες τους.

6 Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης

ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου

Ὁ Ἰωάννης ἦταν ντυμένος μέ ἔνδυμα ἀπὸ

τρίχες καμήλας,

καὶ ζώνην δερματίνην

περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ,

εἶχε δερμάτινη ζώνη γύρω ἀπὸ τὴ μέση

του,

καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

καὶ ἔτρωγε ἀκρίδες καὶ ἄγριο μέλι.

7 **Καὶ ἐκήρυσσε λέγων**

Αὐτός ἐκήρυττε καὶ ἔλεγε:

ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου,

«Ἐρχεται ὕστερα ἀπὸ μένα Ἐκεῖνος, ὁ

Ὅποιος εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ μένα

Ὁὐ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας

καὶ τοῦ Ὁποίου δέν εἶμαι ἱκανὸς νά σκύ-

ψω

λῦσαι τὸν ἱμάντα

τῶν ὑποδημάτων Αὐτοῦ·

καί νά λύσω τά λουριά ἀπό τά
ὑποδήματά Του.

8 ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς
ἐν ὕδατι,

Ἐγὼ σᾶς βάπτισα μέ νερό,
Αὐτός δὲ βαπτίσει ὑμᾶς
ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Αὐτός ὁμῶς θά σᾶς βαπτίση μέ Ἅγιο
Πνεῦμα.»

* * *

Στόν Ἅγιο Σεραφεῖμ
του Σάρωφ
Ποίημα Ασανούλας Χ.Κονδίνου

Φιλολόγου καθηγήτριας

Απολυτίκια

Ἦχος α΄.

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Ἀκτίστῳ τῷ φωτί
ένωθεῖς, έν τῷ βίῳ
ἀκτίστων δωρεῶν ἠξιώθης τήν πείραν
λαβεῖν, ἀκαταλείπτων τε
ἐκλεκτοῖς τοῖς διάγουσι
σύν ἀγγέλοις τε
καί τοῖς θηρίοις έν ἄντροις
ἀπεκάλυψας δέ «μακρινήν ἔρημόν» σου
τοῦ Σάρωφ ὡς ὄρος Θαβώρ.

Ὅμοιον

Τῷ πνεύματι πτωχός,
μυστικός δ' έν ἐσχάτοις
σαλός καί προορῶν
καί ἰώμενος νόσους
ἐχρήσατο πραύτητι,
σιωπῇ καί δεήσεσι.
Ὅντως πρόχορος
καί τῶν βροτῶν προεχώρει
πρός ἀπάθειαν
καί κεκρυμμένον ἐζήτει
τό πλήθος Σαρῶφ τιμῶν.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα

Τῆς ταπεινώσεως ἐμνήσθη Κύριος
καί τῃ μονώσει σου φῶς ἐξαπέστειλεν
ἐν τε ἀρνήσει τῶν κτιστῶν
μυστήρια ἤνοιξέ σοι.
Τῆς γάρ θείας γνώσεως
ἐντροφῶν τέ θεώμενος
τόν ἄκτιστον Ἥλιον,
Σεραφεῖμ, τὴν Θεότητα,
Ἀγάπην ἐννοήσας ἐν σταυρώσει
Ὑπερηγαπημένου.